

Sygn. akt VIII U 203/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Grzegorz Tyrka
Protokolant	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2019r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o składki na ubezpieczenie zdrowotne

na skutek odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 listopada 2018r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od B. B. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 1 800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach na rzecz adwokata A. S. (S.) kwotę 1 200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonej w postępowaniu sądowym oraz kwotę 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług.

(-) Sędzia Grzegorz Tyrka

Sygn. akt VIII U 203/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 listopada 2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. określił zadłużenie B. B. z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2015r. do maja 2018r. na kwotę 9 472,69 zł oraz należne odsetki w kwocie 1 310 zł.

W odwołaniu od decyzji sprecyzowanym w piśmie procesowym z 19 sierpnia 2019r. odwołująca B. B. domagała się jej zmiany przez stwierdzenie, że nie posiada zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne wobec niewykazania przez organ rentowy, że płatnik nie uiszczał należności z tytułu składek.

Odwołująca wskazała, że zaskarżona decyzja nie podaje przyczyn jakie legły u podstaw rozstrzygnięcia organu rentowego i w zasadzie sprowadza się tylko do przywołania obowiązujących przepisów prawa, bez podania okoliczności faktycznych. Nadto samo stwierdzenie, że na koncie płatnika składek istnieje zaległość nie jest wystarczające do uznania, że płatnik w rzeczywistości nie uiszczał należności z tego tytułu. Odwołująca kwestionowała, że jest zobowiązana do opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Na rozprawie 4 kwietnia 2019r. organ rentowy złożył także wniosek o zasądzenie od odwołującej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy wskazał, że wartość przedmiotu sporu wynosi 9 473 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

odwołująca B. B. w okresie objętym sporem była osobą prowadzącą działalność gospodarczą. Jest zgłoszona do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego.

Równocześnie odwołująca jest uprawniona do emerytury.

Z tytułu działalności gospodarczej na koncie odwołującej powstały zaległości. Organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające o czym poinformował odwołującą pismem z 2 lipca 2018r., jednocześnie wzywając ją do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyny nieopłacania składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie należności. Do pisma załączono szczegółowe zestawienie określające zadłużenie na poszczególne miesiące wraz z odsetkami.

Pismo to zostało odwołującej doręczone 24 lipca 2018r. i pozostało bez odpowiedzi.

Następnie pismem doręczonym odwołującej 22 października 2018r. organ rentowy zawiadomił odwołującą o zakończeniu postępowania i zawiadomił o możliwości czynnego udziału i wypowiedzenia się w sprawie.

Również na to pismo odwołująca nie zareagowała.

W konsekwencji powyższego organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną omówioną na wstępie.

/ dowód z: akt ZUS – okoliczności bezsporne /

Sąd zważył, co następuje:

odwołanie B. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.46 ust.1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz.U. z 2019r., poz.300 ze zm.) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W myśl art.81 ust.1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2018r., poz.1510) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art.66 ust.1 pkt 1 lit.a, d-i i pkt 3 i 35 stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem ust.5, 6 i 10.

Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art.66 ust.1 pkt 1 lit.c i pkt 1a stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze

przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Składka w nowej wysokości obowiązuje od 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Zgodnie z art.82 ww. ustawy składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę, której świadczenie emerytalne lub rentowe nie przekracza miesięczne kwoty minimalnego wynagrodzenia, od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art.66 ust.1 pkt 1 lit.c lub tytułu, o którym mowa w art.66 ust.1 pkt 1a, w przypadku gdy osoba ta:

- 1) uzyskuje dodatkowe przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury lub
- 2) opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

Mając na względzie wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego w sprawie oraz cytowane powyżej uregulowania prawne, zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że zaskarżona decyzja organu rentowego z 30 listopada 2018r. odpowiada prawu. Odwołująca zarzuciła tej decyzji brak wykazania przez organ rentowy objętych tą decyzją zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, a także kwestionowała sam fakt, że jest zobowiązana do uiszczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Tymczasem organ rentowy w zaskarżonej decyzji przytoczył wyraźnie przepisy, na których się oparł, załączył do niej szczegółowe zestawienie należności składkowych, decyzję wydał po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego w oparciu o dane, którymi dysponował, w tym na podstawie będących w jego posiadaniu zgłoszeń odwołującej

do ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Odwołująca żadnych innych dokumentów nie dostarczyła zarówno w toku postępowania przed organem rentowym, mimo że o prowadzeniu postępowania wyjaśniającego była skutecznie zawiadamiana, jak również w toku postępowania sądowego. Wbrew temu co twierdzi odwołująca, to na niej, zgodnie z art.232 k.p.c. i art.6 k.c., a nie na organie rentowym spoczywał ciężar wykazania, że składki zostały opłacone,

że nie posiada zaległości bądź są one w innej wysokości niż przyjął to organ rentowy. Miarodajne w tym zakresie są konkretne dowody w postaci dowodów wpłat składek, na podstawie których rzetelnie można byłoby określić wysokość zadłużenia. Dowodów takich odwołująca jednak nie przedstawiła. Domagała się jedynie dopuszczenia dowodu z jej zeznań na okoliczność ustalenia, że nie zalega z płatnościami z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, lecz dowód taki nie jest przydatny w sprawie o zapłatę składek i sąd wniosek odwołującej w tym przedmiocie Sąd oddalił.

W konsekwencji powyższego Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pkt 1 wyroku oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego na rzecz organu rentowego Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. i art.99 k.p.c. w związku z §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 11 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r., poz.265) wyliczając je od wartości przedmiotu sporu.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonej z urzędu Sąd orzekł na podstawie §8 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przed adwokata z urzędu (Dz.U. z 2017r., poz.1714 ze zm.) powiększając je o kwotę podatku VAT - §4 ust.3 rozporządzenia.

(-) sędzia Grzegorz Tyrka